

Τί υποστηρίζει ο Κ. Λαλιώτης

Ολόκληρη η δήλωση του Κ. Λαλιώτη για το θέμα των υποψηφίων του ΠΑΣΟΚ είναι η ακόλουθη:

«Είναι αλήθεια ότι δεν αποδέχτηκα την, καθόλα τιμητική για μένα, πρόταση τόσο του Προέδρου Α. Παπανδρέου, όσο και του Εκτελεστικού Γραφείου να συμμετάσχω στην 3η θέση του ψηφοδέλιου Επικράτειας.

Προτίμησα την τελευταία, τη 12η, θέση για να φανεί με τον πιο παραστατικό τρόπο ότι αξίζει να αγωνιζόμαστε για αξίες παρά για αξιώματα και για ένα νέο ήθος και ύψος στην πολιτική. Η επιλογή αυτή εκφράζει τη θέλησή μου να υπερασπιστώ ελευθερία και αυτόνομα αρχές, ιδέες και απόψεις έξω και πέρα από τους συμβατικούς συνυπολογισμούς και τους συμβιβασμούς, που γεννούν οι λογικές των αντιπαροχών, των ειδικών στόχων και των προσωπικών στρατηγικών.

Δεν είναι η πρώτη φορά στα τελευταία χρόνια, που έχω αρνηθεί εκλόγιμες θέσεις και έχω συνειδητά επιλέξει τη τελευταία θέση στα ψηφοδέλτια της Επικράτειας και της Ευρωβουλής. Είμαι απολύτως σίγουρος ότι αυτή η έορτα θέση είναι από τις πιο ανιδιοτελείς, πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά, επάλξεις. Σήμερα είναι μια αξιοπρεπής και αξιοπιστή θέση μάχης, στρατεύσης και ήθους κύρους που μου δίνει την τιμή να κλείνω ένα ψηφοδέλτιο που ηγούνται αξίοι άνθρωποι και αγωνιστές που αξεβόμαι και εκτιμώ ιδιαίτερα, όπως ο Γιάννης Αλευράς και η Μελίνα Μερκούρη.

Θέλω να πιστεύω ότι τέτοιες παραδειγματικές πράξεις μπορεί να έχουν καταλυτική και διαχρονική ισχύ. Αντιθέτως οι όποιες εκλογικές, τα όποια ηχηρά και κούφια λόγια κριτικής, οι όποιες ανέξοδες κορόνες αντιπαράθεσης και όποιοι μηχανισμοί δημοσίων σχέσεων δεν οδηγούν πουθενά. Αναπαράγουν απλώς ένα φαύλο κύκλο όπου τα πάντα έχουν οριακές και μόνο διαφορές, χωρίς καμία ανατρεπτική δυναμική, γιατί τα πάντα δεν φαίνονται μόνο, αλλά και είναι ίδια. Είναι πολύ ωραίο και ευγενικό να ανήκει κανείς ή να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός πολιτικού χώρου, όπου θα διαπλάθονται πολίτες και λειτουργοί της πολιτικής με ακέραιες και αθάρτες συνειδήσεις και με αδιαμφισβήτητη στάση ζωής. Άνθρωποι που θα προτάσουν το Εμείς από το Εγώ και θα πιστεύουν αληθινά στην εναλλαγή, στη συλλογικότητα και στην ανακλητότητα των στελεχών στα αξιώματα και όχι στις κληρονομικές μεταβιβάσεις και ευνουχίες. Άνθρωποι που θα είναι κάθε στιγμή απρόθυμοι να υποτιμήσουν με υποκρισία τη θυσία των άλλων, αλλά πρόθυμοι να αποτιμηθούν με ειλικρίνεια τη δική τους αυτοθυσία και προσφορά. Δεν είναι κακό μέσο στη γενικευμένη και πολύμορφη κρίση της κοινωνίας μας και κυρίως του πολιτικού εποικοδομημάτων συνολικά να έρχονται στο προσκήνιο κάποιες διαφορετικές πρωτοβουλίες, έστω και αν αυτές μοιάζουν ουτοπίες. Βεβαίως πάντα οι ουτοπίες αποτελούν μόνον εγερτήριες προκλήσεις. Παρόλα αυτά ορισμένες φορές συμπυκνώνουν μια δυναμική που μπορεί να ανατρέψει ένα πολιτικό παιχνίδι όταν αυτό στηρίζεται στην αλλοτρίωση, τον εφησυχασμό και τη μακαριότητα.

Όμως η απόφασή μου να συμμετάσχω στην τελευταία θέση του ψηφοδέλιου Επικράτειας, δεν οφείλεται μόνο στη συνήθεια και στη γνωστή αρετική μου στάση, αλλά καθοριστικά και στη σημερινή συγκυρία. Η απόφαση αυτή έχει σχέση με ορισμένες λαθεμένες, κατά τη γνώμη μου, επιλογές, που απευχόμην να αποβούν μοιραίες είτε γιατί μπορούν να δημιουργήσουν δυσμενείς συνθήκες στον αγώνα μας, είτε γιατί μπορούν να αντιστρέψουν τη δυναμική και την πενιχρότητα του πολιτικού μας σχεδιασμού στην πιο κρίσιμη φάση.

Πιστεύω ότι στην πιο οριακή στιγμή της πιο κρίσιμης καμπής του ΠΑΣΟΚ,

δεν είναι καθόλου παραδοξολογία να σηκώνει κανείς και τη σημαία της ενότητας και τη σημαία της ριζικής διαφωσίας του. Και τούτο γιατί, πάντα, η γνήσια και όχι η υποκριτική, πολιτική ενότητα και η κοινή θέληση είναι μια ενότητα με διαφορές, είναι μια ακλόνητη θέληση με αντιθέσεις.

Η συμμετοχή μου στο ψηφοδέλτιο Επικράτειας απαντά θετικά και επιθετικά στην ανάγκη και στην απαίτηση για τη συσπείρωση και την ενότητα του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπήκα στον πειρασμό της αρνήσεως, γιατί αυτή η επιλογή είτε θα μπορούσε να εκληφθεί σαν φυγομαχία, είτε θα μπορούσε να δώσει τη χρυσή ευκαιρία σε κάποιους να μιλήσουν ανενδοίαστα για προδοσίες και να προτρέψουν σε αναθέματα. Ταυτοχρόνως η απόφαση για την τελευταία τιμητική θέση, θέλει να εκφράσει με τον πιο έντονο τρόπο τη ριζική μου αντίθεση σε ορισμένες επιλογές, που πέρα από τα συγκεκριμένα πρόσωπα παραπέμπουν αυτομάτως σε ορισμένα φαινόμενα της δημόσιας ζωής.

Σε εκείνες τις επιλογές, που μπορούν να σηματοδοτήσουν αρνητικά τη φυσιογνωμία και τη στρατηγική, την πολιτική και την προοπτική του Κινήματός μας. Σε εκείνες τις επιλογές, που μπορούν να καθήλωσουν την εκλογική μας δυναμική και την πολιτική μας απήχηση. Σε εκείνες τις επιλογές, που πρέπει για λόγους αρχής να απορριπτούμε, γιατί μπορούν να προσδέσουν το ΠΑΣΟΚ, έστω επολυχάρως, σε ισχυρά εξω-πολιτικά κέντρα επιρροής, σε «λόμπυ» της 4ης εξουσίας.

Σε αυτή την κρίσιμη ώρα, η ευθύνη όλων μας είναι ιστορική για την πορεία των εξελίξεων, για το σήμερα και το αύριο του Κινήματός μας. Πιστεύω ότι το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί και δεν πρέπει να ταυτίζεται με πρόσωπα ή να ρυμουλκείται από πρόσωπα που έχουν συμβολίσει τον πολιτικό αυταρχισμό, τον θεσμικό παραλογισμό και την κοινωνική αυθαιρεσία. Χωρίς αμφιβολία ο Θ. Τόμπρας, παρά τις παλιές αγωνιστικές του περγαμινές, έχει με τα καμώματά του αυτο-πολιτογραφηθεί σε μια γραφική φιγούρα. Όμως τα λόγια και οι πράξεις του πέρα από τη γραφικότητα συνιστούν στοιχεία ενός ευρύτερου φαινομένου, που δυστυχώς ενδημεί και στο χώρο μας και σε τμήματα της ελληνικής κοινωνίας. Σίγουρα η κάθε παράταξη και το κάθε κόμμα έχουν το δικό τους γραφικό τύπο, που σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί το κυρίαρχο και το συλλογικό πρότυπο. Αποτελεί όμως για το ΠΑΣΟΚ λάθος καθοριστικό και επικίνδυνο να επιβραβεύσουμε τους, εν πολλοίς ιδιοτελείς, φανατικούς και τους λεονταρισμούς, την αμετροέπεια και την ασοδοσία αυτού του γραφικού τύπου, γιατί οι αντιπαλοί μας, για το δικό τους συμφέρον, θα το ανάγκουν στο μοναδικό πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης. Δεν μπορεί μια γραφική παρουσία να αιχμαλωτίζει και να υπονομεύει τους αγώνες και τις ελπίδες ενός ιστορικού και μεγάλου προοδευτικού ρεύματος, ενός δημοκρατικού και σοσιαλιστικού Κινήματος.

Εύχομαι αυτές οι επιλογές να μην αποβούν μοιραίες στην, κατά γενική ομολογία πετυχημένη πολιτική και εκλογική στρατηγική των τελευταίων μηνών. Εύχομαι, αυτές οι επιλογές να μην ακυρώσουν την ακτινοβολία των ιδεών μας και την πειθώ των προτάσεών μας, που απέδειξαν ότι είναι υπαρκτές, ανθεκτικές και ελπιδοφόρες ακόμη και στις πιο αντίξοες και παραπολιτικές συνθήκες. Εύχομαι, αυτές οι επιλογές να μην κάνουν αρνητικές και μη αναστρέψιμες τις μέχρι τώρα αμφισβητούμενες σχέσεις του ΠΑΣΟΚ με τους σκεπτόμενους αναποφασιστούς και τους δυσαρεστήμενους και αποστασιοποιημένους για συγκεκριμένους λόγους παλιούς φίλους και ψηφοφόρους μας. Εύχομαι

αυτές οι επιλογές να μην αναγκάσουν τους νέους είτε να αποστρέψουν, έστω στιγμιαία, το πρόσωπό τους από το Κίνημά μας, είτε να εκδιηθούν μια ορισμένου τύπου πολιτική με τις επιλογές της θεσμικής άρνησης, του λευκού, της αποχής και του άκυρου.

Πιστεύω και ελπίζω ότι πρέπει σήμερα περισσότερο παρά ποτέ οι αστεριευτές και ζωντανές λαϊκές δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, αυτές οι αφηρημένες και πολυειδείς δυνάμεις των αγώνων μαζί με τις ευαίσθητες δυνάμεις του μέλλοντος, να μην αδρανήσουν αλλά να πρωτοστατήσουν πιο αποφασιστικά στον αγώνα για τη νίκη και τη νέα πορεία του ΠΑΣΟΚ. Είμαι σίγουρος ότι αυτές οι δυνάμεις ταυτοχρόνως θα δώσουν με τις δικές τους επιλόγες και πρωτοβουλίες τη μάχη για τη σύγχρονη στρατηγική του ΠΑΣΟΚ, τη μάχη για την ανανεωτική φυσιογνωμία και το συλλογικό χαρακτήρα του Κινήματός, καθώς και τη μάχη για τη δημοκρατική και σοσιαλιστική προοπτική στον τόπο μας.

Σήμερα περισσότερο παρά ποτέ είναι επιτακτική ανάγκη να μη συσκοτιστούν τα ζωτικής σημασίας ερωτήματα και ζητήματα, που αφορούν τις προγραμματικές προτάσεις, τις προσαρμογές και τις αντιθέσεις όλων των κομμάτων για το παρόν και το μέλλον του ελληνισμού και της κοινωνίας μας. Για τούτο θεωρώ ότι η κλιμάκωση του πολιτικού αγώνα μπορεί και πρέπει να συνεχιστεί με την κατοχύρωση δημοκρατικών προϋποθέσεων, πλουραλιστικών δεσμεύσεων καθώς και με την απαρέγκλιτη εμμονή σε συγκεκριμένους θεσμικούς όρους καθαρότητας, διαφάνειας, και κοινωνικού ε-

λέγχου. Αυτός ο πολιτικός αγώνας, μπορεί και πρέπει να ξεπερνά με ριζικό τρόπο τις ανέξοδες παρελθοντολογικές υστερίες, την παραπολιτική «φιλολογία», και τα διατεταγμένα σενάρια του βρεβανισμού.

Έχουμε χρέος να οριοθετήσουμε με σαφήνεια το πραγματικό περιεχόμενο των μεγάλων προβλημάτων και το πραγματικό νόημα των συγκρούσεων στη σημερινή Ελλάδα.

Σίγουρα το ΠΑΣΟΚ με τις πρωτόγνωρα ισχυρές κοινωνικές του αναφορές, δεν πρέπει να χάσει πολιτικά και ιδεολογικά, την προωθητική του δύναμη. Πρέπει όμως να ξεμυλοκαρπιστεί. Αξίζει η προσπάθεια για τη Νίκη και τη Νέα Πορεία, για να μη μοιάζει με χαμένη υπόθεση η εξέλιξη αγώνων και ιδεών, προγραμμάτων, οραμάτων και ανθρώπων που έρχονται γενιά - γενιά από πολύ μακριά και οφείλουν να συνεχίσουν και να πάνε μακριά. Για τούτο, όλοι στο ΠΑΣΟΚ από τον Πρόεδρο Α. Γ. Παπανδρέου και το Εκτελεστικό Γραφείο, από την Κεντρική Επιτροπή και την Κοινοβουλευτική Ομάδα, από τα στελέχη, τα μέλη και τους φίλους είτε ως συλλογικά όργανα, είτε ως μεμονωμένα άτομα έχουν και την ευθύνη και τη δυνατότητα με τις αποφάσεις και τις πράξεις τους να ανανεώσουν στην πίστη, την έμπνευση και τη θέληση του ελληνικού λαού, για νέους ορίζοντες. Δεν αξίζει να υποθηκεύουμε το μέλλον του ΠΑΣΟΚ με επιλογές στιγμιαίων συμβιβασμών, που δεν μας πάνε μπροστά αλλά μας γυρίζουν πίσω.

Σήμερα περισσότερο παρά ποτέ, οι καθολικές απαιτήσεις των πολιτών, οφείλουν να προβαλλουν σε μας και να

συνειδητοποιούνται από εμάς ως τις δικές μας αμετάθετες υποχρεώσεις.

Με τη συσπείρωση, την ενότητα και την αναγέννησή του, το ΠΑΣΟΚ, πάνω σε αρχές, σε θέσεις και σε πολιτικό σχέδιο, μπορεί και πρέπει να μπει σε τροχιά ανάτασης και να δώσει μάχες δημιουργικές για αυτά που έρχονται και όχι μάχες οπισθοφυλακής για αυτά που φεύγουν. Το ΠΑΣΟΚ μπορεί και πάλι, ανεξάρτητα από τις αντιφάσεις του και τις παλινδρομήσεις του, να αναδειχθεί σε κυρίαρχο και πλειοψηφικό ρεύμα της Αλλαγής και να διεκδικεί το θεμιτό εκλογικό στόχο της Αυτοδυναμίας του.

Σίγουρα μπορεί με το σχέδιο, την παρουσία και την παρέμβασή του - και μόνο του αλλά και μέσα από ευρύτερες κοινωνικές συναινέσεις και φερέγγυες προγραμματικές συγκλίσεις

Μπορεί να δώσει μια θετική και νικηφόρα προοπτική στις δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις, σε όλες τις ζωντανές και σύγχρονες δυνάμεις του τόπου μας. Γι' αυτό αποτελεί πρωταρχικό καθήκον όλων μας στο ΠΑΣΟΚ να επικυρώσουμε κάθε στιγμή ότι τόσο οι λέξεις «Μαζί για τη Νίκη και τη Νέα Πορεία» όσο κυρίως οι προτάσεις, οι θέσεις και το πρόγραμμα μας, έχουν άρρηκτο δεσμό μεταξύ τους και έχουν ακριβές αντίκρισμα αληθείας. Αποτελεί πια κοινό τόπο μετά την τελευταία εκπονητή του μεταπολιτευτικού κύκλου και την απαρχή ενός άλλου ιστορικού κύκλου, ότι στην πολιτική ψυχωρραγούν και καλώς να πεθάνουν το ταχύτερο δύο σύνδρομα, εκείνο του άκρατου λαϊκισμού και εκείνο της διπλής γλώσσας».